

sionen har begået, i stedet for at stå og slå hinanden oven i hovedet med alle mulige påstande. Vi synes, det ville være rigtigt, det er vores opfattelse, og den har jeg ikke lagt skjul på. Vi er meget med på at få en uafhængig og uvildig juridisk ekspertise til at vurdere sagen, før man overhovedet går videre. Det synes vi ville være en fair måde at gribe tingene an på, og det er det, vi har foreslået. Vi er kede af, at et flertal tilsyneladende ikke vil være med til den fremgangsmåde, men vi synes det er en fair måde at gøre det på.

Fru Pia Gjellerup spørger, hvor der står i beretningen, at regeringen har overtrådt regler, osv. osv. Jamen et af problemerne er jo netop, at undersøgelseskommissionen i kraft af sit kommissorium – sådan fik regeringen det jo lavet – er direkte afskåret fra at skulle drage konklusioner med hensyn til, hvem der kan pålægges ansvar for hvad, og det er altså Folketingets opgave at gøre det. Men der er nogle handlingsforløb, der er meget klart dokumenterede i beretningen fra undersøgelseskommissionen. På side 669 kan fru Pia Gjellerup se, at undersøgelseskommissionen konkluderer, at statsministeren trods indstilling fra sine embedsmænd ikke orienterer den færøske lagmand, og et andet sted kan fru Pia Gjellerup se, at kommissionen finder det godtgjort, at der er indgået en aftale mellem Finansministeriet og Finanstilsynet om at udskyde et kasseeftersyn på Færøerne.

Undersøgelseskommissionen har altså nogle meget klare formuleringer om, hvad der er sket. Så er det op til os efterfølgende at drage de nødvendige konklusioner, og det er det, vi har gjort.

Formanden:

Så er der indtegnet hr. Frank Aaen, hr. Óli Breckmann, hr. Bjørn Elmquist, fru Sonja Mikelsen og fru Kirsten Jacobsen. Først hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ja, jeg er meget tilfreds med, at det er hr. Anders Fogh Rasmussen, der er ordfører i dag, for så vil vi stille nogle af de spørgsmål, som undersøgelseskommissionen af mærkværdige årsager ikke fandt det nødvendigt at stille den daværende økonomiminister, ligesom undersø-

gelseskommissionen meget besynderligt heller ikke indkaldte den daværende chef for Finanstilsynet.

Jeg synes, at det spørgsmål, jeg vil stille nu, er specielt interessant, fordi Venstres formand i den grad har prøvet at hænge den nuværende regering op på dens kendskab eller mangel på samme til det såkaldte modelnotat af den 1. oktober 1992, og mit spørgsmål til hr. Anders Fogh Rasmussen går i al sin enkelthed ud på: Dette modelnotat af den 1. oktober 1992 beskriver, at den samlede regning måtte anslås til at blive 1,5 mia. kr., og hvis man gav penge til den ene bank, skulle man også give penge til Færøebanken. Kan hr. Anders Fogh Rasmussen bekræfte, at disse to afgørende oplysninger blev hr. Anders Fogh Rasmussen gjort bekendt med i oktober 1992, og at man i det efterfølgende forløb, hvor man vred armen om på færingerne for at få dem til at tage den ene bank, glemte at fortælle dem om disse to afgørende forudsætninger, der gik ud på, at man også skulle tage den anden og altså betale hele regningen? Kan man ikke godt sige, at en anstændig regering burde have sørget for at oplyse færingerne om den fulde dagsorden og ikke kun den halve, når man oven i købet kendte den fulde dagsorden?

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Først en modificering af hr. Anders Fogh Rasmussens bemærkninger om det færøske overforbrug, som vi er klar over skete i 1980'erne, og som alle vi færingere til hobe vedkender os. Det færøske overforbrug var baseret på privatlån, især under det socialistiske landsstyre fra 1985 til 1989. Derefter begyndte landsstyret at rebe sejlene og nedbragte lagtingsbudgettet fra 3,4 mia. kr. til 2,9 mia. kr. i 1992, og det er en reduktion på 15 pct., som i Danmark ville have udløst borgerkrig, men som færingerne indrettede sig efter.

Når vi nu snakker om overforbrug over en lang årrække, vil jeg benytte lejligheden til at påpege, at den danske statsgæld er på 160.000 kr. pr. indbygger, medens den færøske landskasségæld kun er på 120.000 kr. pr. indbygger; altså har Danmark frådset mere i årenes løb end Færøerne. Men en forbrugssynd på Færøerne i 1980'erne retfærdiggør ikke et dansk overgreb mod færingerne i 1990'erne.